את בגדיו וגלח את כל שערו ורחץ במים וטהר
ואחר יבוא אל המחנה וישב מחוץ לאהלו
שבעת ימים: והיה ביום השביעי יגלח את כל
שערו ואת ראשו ואת זקנו ואת גבת עיניו וא
ת כל שערו יגלח וכבס את בגדיו ורחץ את
בשרו במים וטהר: והביאם השמיני יקח שני
כבשים תמימים וכבשה אחת בת שנתה תמימה
ושלשה עשרנים סלת מנחה בלולה בשמן ולג
אחד שמן: והעמיד הכהן המטהר את האיש
המטהר ואתם לפני יהוה פתח אהל מועד:
ולקח הכהן את הכבש האחד והקריב או
תו לאשם ואת לג השמן והניף אתם תנופה
לפני יהוה: ושחט את הכבש במקום אשר
ישחט את החטאת ואת העלה במקום הקדש
כי כחטאת האשם הוא לכהן קדש קדשים הוא:
ולקח הכהן מדם האשם ונתן הכהן על תנוך
אזן המטהר הימנית ועל בהן ידו הימנית ועל
בהן רגלו הימנית: ולקח הכהן מלג השמן וישפך
על כף הכהן השמאלית: וטבל הכהן את
אצבעו הימנית מן השמן אשר על כפו
השמאלית והזה מן השמן באצבעו שבע
פעמים לפני יהוה: ומיתר השמן אשר על
כפו יתן הכהן על תנוך אזן המטהר הימנית ועל
בהן ידו הימנית ועל בהן רגלו הימנית על דם
האשם: והנותר בשמן אשר על כף הכהן יתן

ויצפל המדבר ית לבוש והי ויגלחית
כל סעריה ויסחי במיא וידכי וכדין
יתי ישל למשריתא ויתיב מבר
למשכניה שבעה יומין: ויהי ביומא
שביעאה יגלח ית כל סעריה ית רישה
וית דקמיה וית גבי עינוהי וית כל סעריה
יגלח ויחבע ית לבושוהי ויסחי ית
בסריה במיא וידכי: וביומא תמינאה
יסב תרין אמרין שלמין ואמרתא
חדא בת שתא שלמתא ותלתה
עסרונין סלתא מינחתא דפילא
במשח ולוגא חד דמשחא:
ויקים כהנא ית דמדכי יתגבר
דמדכי ויתהון קדם יי פתח עמשכן
ז דמנא: ויסב כהנא ית אמרא
חד ויקריב יתיה לאשמא וית לוגא
דמשחא וירים יתהון ארמא קדם יי:
ויכוס ית אמרא באתרא די יכוס
ית חטאתא וית עלתא באתר קדיש
ארי כחטתא אשמא הוא לכהנא
קדש קדשין הוא:
ויסב כהנא מדמא דאשמא ויתן
כהנא על רום אדנא דמדכי
הימינא ועל אליון ידיה דימינא
ועל אליון רגליה דימינא:
ויסב כהנא מלוגא דמשחא
ויצק על ידא דכהנא דסמאלא:
ויטפל כהנא ית אצבעיה דימינא
מן משחא די על ידיה דסמאלא
ויזלף מן משחא באצבעיה שבע
זמנין קדם יי: ומשאר משחא
דעל ידיה יתן כהנא על רום אדן
אודנא דמדכי דימינא ועל אליון
ידיה דימינא ועל אליון רגליה
דימינא על דמא דאשמא:

ברדם עהרקן מלוד
שיין מטהרין אותן
סילה: אל מחוץ למחנה חוץ
לשלש מחנות: ששהלך שם
כמי חלוטין: חיות: פרט לטריפות
טהורות: פרט לשן: טמא לפי
שהנגעים באים על לשון הרע:
שהוא מעשה פגיעה: פגיעות
רמים: לפיכך הוזקקו לעצרים
לטהרתן עצרים שמשתנין תמיד
במנשון: זול: ועץ ארז: לפי
שהנגעים באים על גבוהות הרוח:
ומה תקנתן ויתפנו ישמעל שנין
מגיעותן כתולעת ואזוב: עץ
ארז: מקל של ארזשטו תולעת
לשון של יגבר עבודה הוריה
על מים חיים: עתה אותן הבאים
נבלי מי שיהיו דם עמוד עמ
בהן: ומה הן רבעת: אחר
הנצטר החיה יקח אותה מלוד
שאין אובדה עמהם יולא
ומרישה לעצמה: יכול משם
שאינה בטל אבדה: קן לן
יהא בטל טבלה: הל ועטל אותם
ואת הנצטר החיה החוירא את
הנצטר לכל טמאה: ורשב
מחוץ לאהלן: שאסור
בתשמיש המטה: אתכל שעלן
וגו: סלו ופרט וכל להבין
כל מקום כינס שער ונראה:
וכבשה אחת לחטאת: ושלש
ושלשה עשרונים לעסר שלשת
הכבשים הלן: טחטא
ושמן של מינורע שעונ
נסכים: ולוג אחד שמן לחות
שמנויתן מוצק על תנוך אזן
ומתן סהוטה: לפני: בשעב

בסרא
יבוא מלו

כשעב ביקר: ולא בעזרה עזרה לפי
שהיא מחוסר כפרים: והקריב אותו
לאשם: יש יקריבנו לתוך העזרה לשם
אשם: להנף: שהוא שעון תנופה:
והנף אותם: את האשם ואת הלוג:
במקום אשר ישחט: וגו: על יתר הזבחים
בנפנף: ומה הלא הלא כבר מוז: סמרת
אשם בפנשה ינו אות אחרן שהאשם
טעון שחיטה בצפון לפי שיצא זה
מכלל אשמות לידון בהעזרה: יכול
תהיין שחיטתן במקום העזרה לכן
נאמר ושחט במקום אשר ישחט וגו

כי כחטאת: כיצד החטאות האשם הזה
הרי לכן כל עבודות הטעונות בבה ן
האשם הזה אשם זה לחטאת שלא תאמר
הואיל ויצא דון מכלל שאר אשמות לעמן
על תנוך: והנותר: לא יהא טעון מתן חוץ
ואינורים לגבי מזבח לכן מאמר כי כחטאת
האשם הוא לכהן: יכל יהא הון בת ן
לא עלה כחטאת הלכן סמרת כהנים
תנוך: גבי אינעי שבאזנן ולטון
תנוך לא אל נדעלי והפנתיים קרין ן
עמדיהם: לכהן גדול: לפני: על האשם
שיהיה חוץ
הדם ושמן
(ועבר ריקלינו)
קדשי הקדשים:

ער קיבה המחנה ויבאו אל
אהל אחד ויאכלו ויש
ויש אי מישם בסח וזהב
ויבגדים ומלבו ויטמטו ויש שבו
ויבאו אל אהל אחר ויש אי
מישם ומלבו ויטמיטו ויאמר
ויאמרו איש אל רעהו
לא כן אנחנו עשים היום
הזה יום בשורה הוא ואנחנו
ואנחנו מחשים והמתינו עד אור
הבקר ומצאנו עון ושתה
לכו ונבא ונגידה בית
המלך: ויבאו ויקראו
אל שער העיר ויגידו
להם לאמר באנו אל מחנה
ארם והנה אין שם איש וקול
אדם כי אם הסוס אסור
והחמור אסור האהלים
כאשר הם: ויקרא
השערים ויגידו בית המלך